

Cât înseamnă...

Mihail Janto

Când înseși toamne cad în agonii,
iar drumul sorții-mi pare mai străin,
apusuri reci și brumele târzii,
mă fac să simt că timpul-i mai puțin.

Cândva purtam doar primăveri în gând,
parc-a fost un ieri sau cine știe,
îmi văd iubirea și te văd râzând,
atunci credeam că totu-i veșnicie.

M-am zbatut ca valurile mării,
fără a simți cum totu-i trecător,
astăzi stau pe banca întâmplării,
cu sufletul cuprins de-un aprig dor.

Multe ne-au rămas potop de vise
și buzele au parcă gust de toamnă,
câte mai rămân poate nescrise
și-o viață oarecare, cât înseamnă...?